

El suport als pressupostos

Sembla que els pressupostos del govern de Pedro Sánchez tenen el suport suficient per poder ser tramitats al Congrés dels Diputats, tot i que no es pot dir que això sigui en cap moment una notícia, ja que des del primer moment es va donar per segur que rebrien el suport d'ERC. No tan sols té aquest convenciment el mateix govern de Madrid i ho va demostrar amb la seva actitud, sinó que també la ciutadania tenia coll avall que al final li donarien suport.

Ara del que es tracta, sembla ser, és de donar-hi forma i justificar-ho perquè no sembli, el que sens dubte és a hores d'ara, una concessió "gratia et amore dei", és a dir de franc, i permeti'm que ho transcriu en la llengua original del llatí i no faci com el senyor Illa que quan va fer una cita de Cícero al Parlament, canvia d'idioma al castellà. Qui sap pot ser imbuït per la nova tendència del 80% dels catalanoparlants, que canvien al castellà quan algú els hi parla en aquesta llengua, o com aquest 54% del professorat que parlen castellà quan es dirigeixen a tot el grup a l'escola, dades que sorgeixen de l'Informe de la Plataforma per la Llengua.

Precisament la llengua ha estat un dels arguments que ha exposat ERC per donar-hi suport, això sí, sempre dient que poden canviar d'opinió en qualsevol moment, com és preceptiu a l'efecte de semblar durs en les negociacions i l'altre motiu exposat, que recorda de manera reiterada l'eslògan d'una campanya del PSC-PSOE de l'any 2008 que deia: "Si tu no hi vas, ells tornen" és que si cau el govern de PSOE-UP, vindria un govern de la dreta i l'extrema dreta. Potser ens volen explicar que a hores d'ara ha desaparegut, des que hi ha aquest govern a Madrid, la persecució als independentistes, que s'han retirat tots els procediments contra els més de 3.000 encausats, o que s'ha modificat el delictes de sedició, per exemple, perquè si no és així, vol dir que la situació és molt semblant a la que hi havia en el moment del govern del PP, més enllà de les formes i el llenguatge més suau, que no els fets. Clar que podria dir-se que hi ha la taula de diàleg, tot i que caldria recordar una declaració de l'expresident José Luis Rodríguez Zapatero a l'Ateneu barceloní, quan deia: "El diàleg és un fi en si mateix" és a dir, en el fet de parlar-ne, ja s'ha complert l'objectiu, no cal res més i sembla que almenys una part, ho té assumit així.

L'informe sobre la utilització de la llengua a casa nostra, ha coincidit en el temps amb la nova llei d'audiovisual i la implicació de les plataformes televisives. Es fa evident la necessitat de reforçar la llengua, quan tan sols un 32,4% fan servir habitualment el català i que s'hagi perdut més de mig milió de catalanoparlants, tot i que l'entén el 90% de la població, situació que ha comportat al Congrés dels Diputats debats de diferents partits polítics, demanant que la nova legislació sobre l'audiovisual contempli la defensa de les altres llengües reconegudes a la mateixa Constitució.

Ha estat precisament ERC qui ens diu que aprovaran els pressupostos a fi que en la tramitació d'aquesta llei s'inclouï "alguna" defensa del català, sigui en quota o en altre format per concretar, fent confiança a un govern en un compromís no concretat, quan aquest es distingeix per no complir-los, com es fa evident en els pressupostos actuals en què tan sols s'ha complert el 30% de la inversió prevista a Catalunya.

Quan ha estat preguntat el portaveu a Madrid Gabriel Rufián, en una entrevista a Catalunya Ràdio sobre aquest suport, ha posat de manifest que no sap quina serà la mesura que s'incorporarà a l'audiovisual, quina podria ser la quota a aplicar, en cas que fos aquesta la via (s'ha parlat del 5%, quan la població de les Comunitats de parla catalana supera el 28%), i que tampoc podria afirmar que aquest compromís quedés tancat abans de deixar definitivament aprovats els pressupostos. Tot i això, el seu partit, afirma, tenia l'obligació de donar suport als pressupostos, perquè d'aquesta manera podrien salvar més de 26.000 llocs de treball a Catalunya i més de 7.000 al País Valencià, de dobladors.

Resulta cridaner que, el portaveu d'ERC a Madrid, en la situació que està la llengua a Catalunya,

digui que la raó de suport pressupostari sigui intentar salvar uns llocs de treball i no, defensar el català en uns moments que novament està en dificultats. Pot ser, li va trair el subconscient i com havia d'explicar el perquè del seu suport, tan sols tenien l'argument tan utilitzat de defensar aquest govern perquè els altres foren pitjors, que a hores d'ara ja ho compra poca gent, va utilitzar la llei d'audiovisual recordant que podria afectar el fer de més o menys pel·lícules doblades al català a un col·lectiu de professionals.

Això succeeix quan un partit el que vol "beure i bufar" al mateix temps, i es donen fets contradictoris com quan el president Aragonès fa unes declaracions que vol recordar els que varen defensar l'estatut retallat, com una pedra llancívola contra Junts per Catalunya, ho fa sense recordar que a les seves files té membres destacats que aleshores militaven en partits diferents, que també hi varen donar suport, o pot ser pertànyer al seu partit ja fa desaparèixer aquest pecat (com un bateig), com el cas d'Ernest Maragall, exconseller i avui a l'Ajuntament de Barcelona o Raül Romeva i molts d'altres. Raül Romeva precisament preveu a la conferència nacional d'ERC, el març del 2022, presentar la pregunta: "Perquè som independentistes, que volem fer". Si encara s'ho han de preguntar, no ha sorprès la política de l'independentisme tranquil que impulsa el nostre president, que cada dia recorda més a la política autonòmica de l'antiga Convergència. Potser, caldria espavilar una mica i no esperar al període 2040/50 com proposaran a la pròxima conferència nacional, no fos que acabéssim per perdre el tren i qui sap si fins i tot les vies.